

اثربخشی خانواده درمانی ساختاری در درمان اختلال اضطراب جدایی کودکان ۴-۶ ساله

مریم سیدعالی پور

کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشگاه آزاداسلامی واحد مرند

چکیده:

پژوهش حاضر با هدف تعیین تاثیر خانواده درمانی ساختاری در درمان نشانه‌های اختلال اضطراب جدایی کودکان ۴-۶ ساله تبریز صورت گرفته است. روش تحقیق از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه کنترل بوده و از نظر هدف کاربردی می‌باشد. جامعه آماری شامل کودکان ۶ تا ۴ ساله شهر تبریز و مادران آنان می‌باشد. ۴۰ نفر به روش نمونه‌گیری هدفمند به عنوان نمونه انتخاب و در دو گروه آزمایشی و کنترل به صورت تصادفی جایگزین شدند. برای گردآوری داده‌ها از پرسشنامه استاندارد اضطراب جدایی هان و همکاران (۲۰۰۳) استفاده شد، داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از تحلیل کوواریانس چند متغیره مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته‌ها نشان داد که خانواده درمانی ساختاری در درمان نشانه‌های اختلال اضطراب جدایی کودکان (ترس از تنها ماندن، ترس از رها شدن، ترس از بیماری جسمی، نگرانی درباره رویدادهای خطرناک و امنیت کودکان) تاثیر دارد.

کلیدواژه‌گان: خانواده درمانی ساختاری، اختلال اضطراب جدایی کودکان ۴-۶ ساله.